

Endnu er der dog en eneste Betragtning, som jeg glemte at anføre. Det ærede Medlem, som først talte, talte om begge Thing og Regjeringens Forstaelse med dem, og han kom derved til at sige, at alle Foranstaltninger maatte billiges baade af det ene og af det andet Ting. Det ærede Medlem vil være den Første til at indrømme mig, at denne Udtalelse ikke er klar nok. Alle Foranstaltninger, der kræve Lovskraft, behøve saavel det ene som det andet Things Tilslutning, men alle Foranstaltninger, som ifølge Vedtægter og Love udføres af Administrationen, kræve ikke Thingenes samstemmende Beslutning, og deri stikker Hemmeligheden, at, uagtet man ikke har kunnet faae Tingenes samstemmende Beslutning til mange Foranstaltninger, saa har man dog kunnet vedblive at administrere, og jeg tør sige, at deri stikker ogsaa Hemmeligheden, hvorfor man, hvormeget Tillid eller Ifketillid, man end har fra en vis Side, sætter saa overordentlig megen Pris paa at vedblive at administrere Landet. Det er lige saa vigtigt for et Folk at blive administreret godt og i Overensstemmelse med Folkets Villie, som det er vigtigt for et Folk at faae sin Lovgivning til en vis Tid udviklet efter Folkets Villie (Stemmer: Hør! Hør!). Det er denne Sandhed, som vi ikke maa se bort fra, og som ganske naturligt giver os den fulde Ret til at hævde, hvad her er hovedet, nemlig at Regjeringen maa søge sin Styrke i et Tillidsforhold til Folkethinget.

Juel: Jeg har naturligvis ikke ment Andet, end hvad den ærede sidste Taler udtalte. Jeg har sagt, at der maa være Overensstemmelse baade med det ene og med det andet Thing for, at en Sag kan komme til Udførelse, men derved har jeg naturligvis kun sigtet til saadanne Sager, som høre under Rigsdagen. — Da jeg har Ordet, skal jeg endnu blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til min Udtalelse om, at Beslutningen efter min Mening kunde være tydeligere affattet. Naar jeg et Dieblit havde i Sinde at stille et Ændringsforslag til denne Beslutning, var det ikke, fordi dens Ordlyd jo ikke i og for sig selv var tydelig nok for mig — jeg kan ganske sikkert ikke misforstaa den — men det var fordi vi have set, hvorledes en lige saa tydelig Udtalelse fra Folkethingets Side er bleven misforstaaet, og hvilke skjæbnevangre Følger en saadan Misforstaelse har medført. Vi have set, Udeladelsen af et saa lille Ord som „ogsaa“ har medført, at det andet Thing misforstaaende, hvad Folkethinget havde besluttet, har indgivet en Kontraadresse, og vi have for ikke lang Tid siden læst i den Berlingske Tidende, at det nuværende høitærede Ministerium er dannet paa Grundlag af denne Landsthingsadresse. Naar man altsaa vil forfølge Tanken videre, er det nuværende Ministerium i Grunden dannet paa en Misforstaelse. Det var

netop ved at søge dette Forslag til Beslutning tydeliggjort, f. Ex. ved at tilføie et „tillige“ at jeg vilde forebygge, at der kunde komme til at foreligge en lignende skjæbnevangre Misforstaelse, som kunde have lige saa store skjæbnevangre Følger for Land og Rige.

Berg: Det ærede Medlem har vistnok Ret i at antage, at der var udeladt Noget i Folkthingsadressen af 1873, og jeg tror, at det ærede Medlem vilde have havt mere Ret i at stille en Ændring til det Forslag, som nu er under Behandling, end i at antyde en Ændring, hvis Omfang man ikke kender. Saaledes som Forslaget her foreligger, uden det ærede Medlems Forklaring, stemmer jeg for mit Vedkommende for det, og hvilken Forklaring man ellers kan finde, der ligger deri, hvilke Ord man selv vil indstøde deri, vedkommer efter min Opfattelse slet ikke Sagen.

Juel: Jeg ønsker blot endnu at konstatere, at der med Hensyn til Opfattelsen af nærværende Forslag, saaledes som jeg har hørt det udvilde af den ærede sidste Taler, ikke finder nogen Forskjelighed Sted mellem ham og mig. Jeg skal kun gjentage, at det blot var, for at Andre ikke skulde gjøre sig skyldige i nogen Misforstaelse, at jeg fandt, at det muligvis kunde have været hensigtsmæssigt at gjøre en Tilføielse. En saadan var heller ikke nødvendig i Udtalelsen fra 1873 for den, der vilde læse rigtig; men det viste sig dog, at man misforstod Udtalelsen, skjøndt der ingen Grund var dertil; det indrømmer jeg det ærede Medlem.

M. C. Christensen: Ikke alene idag, men ofte nok tidligere, har man omtalt den uheldige Stilling, hvori vi have befundet os lige siden 1866. Det er fra en vis Side paastaet, at Regjeringen har Skylden i hele den uheldige Stilling, fordi den ikke er i Overensstemmelse med dette Things Flertal, men man har dog ogsaa Exempler paa, at Forholdet har været uheldigt, naar Ministeriet har været i Overensstemmelse med dette Things Flertal, nemlig i 1866; thi deraf stammer vistnok hele Ulykken og hele den uheldige Stilling, hvori vi nu for Diebliffet befinde os. Det paastaas, at det er uheldigt, at et Ministerium blot er i Overensstemmelse med Landsthinget og ikke er i Overensstemmelse med Folkethinget; men man kan maaste med Sandhed sige, at det omtrent var lige saa uheldigt, om Ministeriet kun var i Overensstemmelse med Folkethinget og ikke var samstemmende med Landsthinget. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) fremkom her i Salen den 2den Mai 1873 — det var, efterat Landsthinget havde indgivet sin Tillidsadresse — med nogle Udtalelser, af hvilke